

af 4de Juli 1850 angaaende Afløsningen af Huusmændenes Pligtarbejde indeholdte Forskrifter.

blev vedtaget eenstemmigt med 37 Stemmer.

Formanden: Vi gaae dernæst over til det af Udvalget gjorte Forslag til § 14, der er det oprindelige Udkast § 15, hvilket i Forbindelse med selve Paragraphen nu sættes under Discussion. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Den 14de §, som er den 15de i det oprindelige Lovudkast, omhandler 2 Arter af Klappagtsdage. Den ene Art gaaer ud paa den almindelige Forpligtelse, som Landboerne i den kongelige Wildbane havde til at afgive de fornødne Klappere til de Jagter, som afholdes ifølge speciel kongelig Befaling; den anden Art af Klappagtsdage er en saadan som præsteres respective 2 og 1 Dag, og som er begrundet, saavidt vides, i de specielle Adkomstbreve, som Vedkommende, der have at præstere disse Klappagtsdage, ere i Besiddelse af. Det blev ved den anden Behandling af denne Sag erindret, at Paragraphens Affattelse ikke var saa ganske tydelig, og at Ordet „forøvrigt“, som danner Overgangen til den anden Klasse af Klappagtsdage, kunde give Anledning til Misforstaaelse. Derfor har Udvalget tilladt sig at bringe i Forslag, at det Ord „forøvrigt“ skulde gaae ud, og at der istedetfor det skulde sættes „ifølge deres Adkomstbreve“, hvilket formeentlig tydelig tilkjendegiver, hvilken Art af Klappagtsdage der her forstaaes.

Dahl: Det forekommer mig dog tvivlsomt, om det er aldeles rigtigt, at ombytte Ordet „forøvrigt“ med Ordene „ifølge deres Adkomstbreve“. Jeg veed nemlig ikke, om Forpligtelsen til at præstere disse 2 Dage ikke kan grunde sig i Andet end Adkomstbrevene. Det var jo muligt, at den kunde grunde sig i ganske specielle kongelige Resolutioner eller maaskee ogsaa i specielle Contracter. Det forekommer mig derfor, at det er tvivlsomt, om det er rigtigt, blot at see hen til den Slags Klappagtsdage, som ere begrundede paa Adkomst-

brevene, ikke at tale om, at Ordene: „ifølge deres Adkomstbreve“ ogsaa synes mig at være noget mistydende. Jeg troer vel, at jeg veed, at der med disse Adkomstbreve menes dem, som oprindeligt ere udstædte af Regjeringen eller Kronen til vedkommende Beboere, men saaledes, som det her staaer, synes det mig, at det ogsaa kunde angaae de Adkomstbreve, som ere udstædte fra Mand til Mand, saa at den nuværende Besidder, naar Forpligtelsen ikke stod anført i hans Adkomstbrev, paa Grund deraf kunde have Krav paa, ikke at skulle præstere disse Klappagtsdage. Det kan tænkes, at den oprindeligt har været indført i de Skjoder og Adkomstbreve, som vare udstædte af Regjeringen, men at den ved Forsømmelse ikke var kommet ind i de senere Adkomstbreve, og det synes derfor, at det kan være noget tvivlsomt, om man derfor burde udelukke Forpligtelsen. Jeg troer vel ikke, at dette er Meningen fra Udvalgets Side, men det forekommer mig dog tvivlsomt, om Ordene ikke ere noget mistydende.

Indenrigsministeren: Jeg kan ikke andet end tilstaae, at det Forslag, som Udvalget i denne Henseende har fremsat, ikke er uden alle Betæneligheder. Det er endogsaa paa de private Godser ikke nødvendigt, at denne Forpligtelse for Gaardmand eller Huusmand til at give Klappagtsdage skal være udtrykkeligt grundet paa Adkomstbrevene; thi den kan jo indtil Forordningen af 20de Mai 1840 være grundet paa Høveriforeninger eller Kjøndelser; som oftest vil den vel være antydet i Fæstebrevene, men det er dog ikke sagt, at det altid finder Sted. Hvad de her omhandlede Forhold angaaer, da fremgaaer det af Motiverne, navnlig Pag. 18, at der i adskillige af de paagældende Fæstebreve ikke er paalagt Vedkommende Andet, end at de skulle gjøre Tjeneste ved Klappagterne efter Loven og Anordningerne, uden at det udtrykkeligt er sagt, at der skulde gjøres 2 Dage af Gaardmændene og 1 af Huusmændene, og deraf kan der da let følge en Misforstaaelse, naar den nye Lov siger, at de kun skulle gjøre Klappagtsdage „ifølge deres Adkomstbreve“.